

Bezinning 191: Jezus vastberaden volgen 1

Lucas 9,51-62 = 13° zondag C-jaar

Het Woord

Toen de tijd naderde dat Jezus van de aarde zou worden weggenomen, ging Hij vastberaden op weg naar Jeruzalem. Hij stuurde boden voor zich uit. In een Samaritaans dorp, waar ze kwamen om zijn komst voor te bereiden, wilden de dorpelingen Hem niet ontvangen, omdat Jeruzalem het doel van zijn reis was. Toen de leerlingen Jakobus en Johannes merkten dat Jezus niet welkom was, vroegen ze: 'Heer, wilt U dat wij vuur uit de hemel afroepen dat hen zal verteren?' Maar Hij draaide zich naar hen om en wees hen streng terecht. Ze gingen verder naar een ander dorp.

Terwijl ze hun weg vervolgden, zei iemand tegen Hem: 'Ik zal U volgen waarheen U ook gaat.' Jezus zei tegen hem: 'De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te rusten leggen.' Tegen een ander zei Hij: 'Volg Mij!' Maar deze zei: 'Heer, sta me toe eerst terug te gaan om mijn vader te begraven.' Jezus zei tegen hem: 'Laat de doden hun doden begraven, maar ga jij op weg om het koninkrijk van God te verkondigen.' Weer een ander zei: 'Ik zal U volgen, Heer, maar sta me toe dat ik eerst afscheid neem van mijn huisgenoten.' Jezus zei tegen hem: 'Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor het koninkrijk van God.'

Een woord bij het Woord

Bij Marcus duurt Jezus' tocht van Galilea tot Jeruzalem één hoofdstuk, bij Matteüs twee. Maar in Lucas neemt dit tien hoofdstukken in beslag, zowat veertig procent van zijn evangelie. Pas in 19,44 treedt Jezus de tempel binnen. Bij Lucas is Jezus dus onderweg, altijd op weg, nergens thuis. Hij moet namelijk overal in Israël het koninkrijk van God verkondigen. Niets mag dat in de weg staan. En sommigen van zijn leerlingen zijn geroepen om die kordaatheid na te volgen. De opdracht om Gods rijk te verkondigen is zo urgent dat zelfs het begraven van zijn vader en het afscheid nemen van zijn familie opzij geschoven moeten worden.

Jezus is nog maar pas resoluut op weg gegaan naar Jeruzalem, waar Hij zal verworpen worden, of een dorp verwerpt Hem al. Hij is er niet welkom. Als opgejaagde heeft Jezus geen vaste thuis, zelfs geen eigen steen. Sommige volgelingen delen in zijn lot.

Wie Jezus wil volgen, moet vooruit kijken en mag op geen enkele manier vast blijven zitten aan iets uit het verleden. Het koninkrijk van God ligt altijd in de toekomst en moet enerzijds verkondigd worden, maar anderzijds moet het opgebouwd worden. Er is veel werk aan de winkel. Dit vereist een diepgaande, kordate, vastberaden keuze om het op lange termijn uit te houden.

Het Woord in mijn leven

Vraag ik in mijn gebed aan de Heer mensen te straffen, omdat ze niet in Hem geloven? Aan welk element uit mijn verleden zit ik vast, zodat het me verhindert om me in te zetten voor Gods Rijk? Hoe diep en vastberaden is mijn keuze om Jezus te volgen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
jouw keuze om op weg te gaan
naar de stad van lijden en dood
is rotsvast en onwankelbaar.
Alles moet wijken
om het Rijk van God te verkondigen.
Dit doe Je als een arme:
Je hebt zelfs geen steen,
die van Jou is.
Je roept ook mij,
om mij te geven
aan de toekomst van Gods Rijk.
Begeleid mij, richt mij,
sterk mij, maak mij trouw
zoals Jij trouw bent. Amen.

© Eric Haelvoet 2013